

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 2Csp/196/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717205077
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Božena Michaláčová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2021:2717205077.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Boženu Michaláčovou v právnej veci žalobkyne: U. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX J., zast.: JUDr. Ján Pekar, advokát, Potočná 191/39, 909 01 Skalica, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubáňiho 16, 811 04 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia, zaplataenie finančného zadostučinenia, o určenie neplatnosti Dohody o poskytovaní služieb, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 500,- Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku na zaplataenie primeraného finančného zadostučinenia súd žalobu zamieťa.
- III. Súd priznáva žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
- IV. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume 1.407,67 €, uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 1.407,67 € titulom primeraného finančného zadostučinenia, určenia, že Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným zo dňa 23.09.2014 je neplatná a náhrady trov konania.

2. Súd vo veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 2Csp/196/2017-92 dňa 28.02.2019 takto:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1 407,67 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Súd určuje, že Dohoda o poskytovaní služieb č. 8500081032 uzavretá medzi stranami sporu dňa 23.09.2014 je neplatná.
- III. Súd žalobu v časti uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 1 407,67 eur titulom primeraného finančného zadostučinenia zamieťa.
- IV. Súd priznáva žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v časti výrokov I. a II. v plnom rozsahu.
- V. Súd priznáva žalovanému proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v časti výroku III. v plnom rozsahu.

3. Voči rozsudku súdu prvého stupňa podali strany sporu odvolanie. Žalobkyňa podala odvolanie v časti III. a V. výroku rozsudku a žalovaný vo výroku I. a IV.

4. Odvolací súdu rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o vydanie bezdôvodného obohatenia 1.407,67 € (výrok I.) potvrdil a v napadnutej časti o primerané finančné zadosťučinenie (výrok III.) a v časti trov konania (výrok IV a V) zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z doslovného znenia § 3 ods. 5 ZoOS je zrejmé, že zákon stanovuje podmienku pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a to úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti spotrebiteľom na súde. Zároveň zákon bližšie nevymedzuje žiadne kritéria, podľa ktorých by sa malo rozhodovať o výške dotknutého nároku. Zo znenia ZoOS nevyplýva, že v danom prípade by priznaniu primeraného finančného zadosťučinenia bránila skutočnosť, že rozhodnutie vo výroku I a II nebolo ešte právoplatné. Uvedený názor súdu prvej inštancie nemožno považovať za správny. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, na základe vykonaného dokazovania, viazaný názorom odvolacieho súdu, vyhodnotiť dôkazy a posúdiť uplatnený nárok žalobkyne z hľadiska platnej právnej úpravy a vo veci opätovne rozhodnúť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o trovách tohto odvolacieho konania.

5. Vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolacieho súdu rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 28.februára 2019, sp.zn. 2Csp/196/2017-92 nadobudol právoplatnosť vo výroku I. a II. Predmetom konania tak zostal zvyšný nárok žalobkyne o zaplatenie finančného zadosťučinenia v sume 1.407,67 € a náhrady trov konania.

6. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

7. Súd opätovne vykonal dokazovanie obsahom spisového materiálu doplneného o vyjadrenie žalobkyne a zistil tento skutkový stav veci:

8. Medzi žalobkyňou a žalovaným bola dňa 23.09.2014 uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500081032, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť žalobkyni úver v sume 1.500 €, pri ročnej úrokovej sadzbe 18,08 %, RPMN 25,74 %, priem. RPMN za úver 44,06%. Celková čiastka, ktorú dlžník mal zaplatiť bola určená sumou 2.142,06 €. Žalobkyňa mala povinnosť splácať úver v mesačných splátkach v sume 47,43 €, pri počte splátok 42. V Zmluve bol uvedený informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb) 81,94 €.

9. Z výpisu z účtu žalobkyne mal súd preukázané, že jej bola dňa 24.09.2014 vložená suma 1.350 € pod VS 8XXXXXXXXX od PROFI CREDIT SLOVAKIA.

10. Z Potvrdenia zamestnávateľa žalobkyne INA SKALICA spol. s r.o. mal súd preukázané, že od 12/2015 do 7/2017 jej bolo celkom zrazených zo mzdy 1.639,80 € v prospech žalovaného.

11. Žalobkyňa vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že mala veľmi zlú finančnú situáciu, nakoľko bola krátko po rozvode manželstva, peniaze mala len na zaplatenie nevyhnutných potrieb. Nemala finančné prostriedky aby mohla navštevovať zubného lekára, zhoršil sa jej zdravotný stav, preto následne podstupovala viac zákrokov, čo sa prejavila aj po finančnej stránke. Z dôvodu zlej finančnej situácie nemohla ani cestovať za svojou rodinou. U žalovaného si zobrala celkom tri úvery. Dvomi úvermi splácala nedoplatky na nájomnom za bývanie a ďalším úverom splácala hypotekárny úver, pretože jej bývalý manžel jej finančne neprispieval.

12. Z potvrdeniek o vkladoch na účet žalovaného k zmluve č. 8500081032 mal súd preukázané, že žalobkyňa vykonala platby dňa 23.10.2014, 27.11.2014, 30.12.2014, 06.02.2015, 18.02.2015, 09.04.2015, 04.05.2015, 08.06.2015, 06.07.2015, 06.08.2015, 07.09.2015, 07.10.2015, 06.11.2015 vždy v sume 81,99 €, t.j. 13 platieb v sume 81,99 €. Dňa 08.12.2015 žalobkyňa uskutočnila platbu v sume 32 € a dňa 18.12.2015 uskutočnila platbu v sume 20 €. Spolu tak vkladom na účet žalovaného uskutočnila žalobkyňa platby v celkovej výške 1.117,87 €. Súd posúdil predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere z dôvodu absencie zákonom stanovených náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Z. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročnú a bez poplatkov.

13. Vzhľadom na to, že žalobkyni na základe vyššie uvedenej právnej argumentácie vznikla povinnosť vrátiť istinu úveru bez úrokov a bez poplatkov, t.j. vrátiť sumu 1.350 €, ktorú žalovaný žalobkyni skutočne

poskytol, toto nebolo v konaní sporné (výpis z účtu žalobkyne), pričom žalobkyňa preukázateľne zaplatila žalovanému na predmetný úver sumu vo výške 2.757,67 €, € (peňažné vklady na účet žalovaného v sume 1.117,87 € a výkonom zrážok zo mzdy v sume 1.639,80 €), musí žalovaný v zmysle § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia žalobkyne vydať. Súd preto rozsudkom sp. zn. 2Csp/196/2017-92 zo dňa 28.2.2019 (výrok I) zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.407,67 € (2.757,67 € - 1.350 €). Rozsudok vo výroku I. nadobudol právoplatnosť dňa 09.11.2020.

14. Podľa § 3 ods. 3 tretia veta z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

15. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Citované ustanovenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Je to aj prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok z bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, zákon neustanovuje žiadne kritéria, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia.

16. V predmetnej veci je zrejmé, že žalobkyňa ako spotrebiteľ úspešne uplatnila na súde porušenie svojich práv, keďže súd jej žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia (suma 1.407,67 €) vyhovel. Žalobkyňa tak splnila predpoklad, ktorý zákon č. 250/2007 Z.z. v ustanovení § 3 ods. 5 vyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie. Zákon nevyžaduje aby žalobca preukazoval existenciu a výšku vzniknutej ujmy a ani žiadne iné osobitné podmienky. V prejednávanej veci možno konštatovať, že zo strany žalovaného došlo k takému porušeniu spotrebiteľského práva, ktoré bolo spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa súd považoval samotný nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel, avšak iba čiastočne.

17. Žalobkyňa svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie odôvodnila v žalobe tým, že žalovaný sa na jej úkor obohatil v dôsledku zrážok zo mzdy nemajúcich oporu v Zmluve. Jej finančný príjem bol po značne dlhú dobu obmedzovaný nezákonnými zrážkami z jej mzdy. Žalobkyňa tieto finančné prostriedky nemohla využívať, pričom na druhej strane žalovaný mal tieto finančné prostriedky bez akejkoľvek odplaty k dispozícii a bez zásahu súdu vo forme neodkladného opatrenia by žalovaný aj naďalej v nezákonných zrážkach zo mzdy pokračoval. Žalobkyňa vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, že mala veľmi zlú finančnú situáciu, nakoľko bola krátko po rozvode manželstva, peniaze mala len na zaplatenie nevyhnutných potrieb. Nemala finančné prostriedky aby mohla navštevovať zubného lekára, zhoršil sa jej zdravotný stav, preto následne podstupovala viac zákrokov, čo sa prejavila aj po finančnej stránke. Z dôvodu zlej finančnej situácie nemohla ani cestovať za svojou rodinou. U žalovaného si zobrala celkom tri úvery. Dvomi úvermi splácala nedoplatky na nájomnom za bývanie a ďalším úverom splácala hypotekárny úver, pretože jej bývalý manžel jej finančne neprispieval.

18. Na základe uvedeného, súd považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia a to aj vzhľadom na viacnásobné porušenie práv žalobkyne sumu 500 Eur. Porušenie povinnosti žalovaného malo za následok obmedzenie komfortu žalobkyne vo všetkých oblastiach života, najmä však vo finančnom obmedzení, ktoré žalobkyne neoprávnenými platbami v prospech žalovaného vzniklo. Pri posudzovaní výšky finančného zadosťučinenia bolo potrebné zohľadniť tiež dĺžku trvania závadného stavu, keď žalobkyne boli vykonávané zrážky zo mzdy v podstatnej časti nedôvodne, bolo tiež potrebné zohľadniť dĺžku predchádzajúceho súdneho konania, v ktorom si žalobkyňa uplatňovala svoje

spotrebiteľské práva voči žalovanému cca 36 mesiacov od podania žaloby do ppl. skončenia konania o nároku I), ako aj skutočnosť, že bezdôvodné obohatenie nedôvodne získané žalovaným od žalobkyne (1.407,67 €) presahovalo sumu samotného poskytnutého úveru (1.350 €). Po zhodnotení všetkých popísaných okolností, dospel súd k záveru, že primeraným finančným zadostučiním pre žalobkyňu je suma 500,- Eur (vo výške cca 1/3 bezdôvodného obohatenia žalovaného). Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadostučinenia je nárokom, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany (rozhodnutia Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 2Co/137/ 2016, 9Co/50/2018, 17Co/17/2018).

19. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 CSP, § 396 ods. 3 CSP. V danom prípade výška prisúdeného nároku závisela od úvahy súdu a preto platí zásada, že žalobca bol v spore úspešný a vznikol mu nárok na náhradu trov konania voči žalovanému, keďže súd nezistil žiadny dôvod pre aplikáciu § 257 CSP, ktorý možno použiť len výnimočne. Súd preto priznal žalobkyňi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

20. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.